

DZIAŁ II

Pan Bóg mnie stworzył

8 DZIĘKUJĘ PANU BOGU ZA PIĘKNY ŚWIAT

Cele katechetyczne

- ▶ ukazanie Pana Boga jako Stwórcy świata obdarzającego człowieka różnymi darami, uczenie odkrywania tych darów i śladów Pana Boga w świecie;
- ▶ uświadomienie miłości Pana Boga objawionej/obecnej w akcie stworzenia;
- ▶ zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia Rdz 1;
- ▶ przekazanie prawdy o obecności i bliskości Pana Boga w życiu ludzi;
- ▶ ukazanie, że dobro pochodzi od Pana Boga.

Treści

- ▶ stworzenie świata, aniołów i ludzi przejawem miłości Pana Boga;
- ▶ bliskość i obecność Pana Boga wśród nas i w naszym życiu;
- ▶ religijny wymiar rzeczywistości;
- ▶ Pan Bóg źródłem dobra.

Wymagania

Uczeń:

- ▶ wymienia najważniejsze przymioty Pana Boga – wszechmoc, wieczność, miłość, nieskończoność;
- ▶ wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej;

- ▶ omawia teksty mówiące o stwórczym działaniu Pana Boga;
- ▶ wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Pana Boga;
- ▶ na podstawie tekstów biblijnych (np. o stworzeniu) uzasadnia, że Pan Bóg jest źródłem dobra;
- ▶ tłumaczy, że Pan Bóg stworzył świat i człowieka z miłości;
- ▶ wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy opiekowali się światem i dbali o jego piękno;
- ▶ potrafi powiedzieć, co jest potrzebne do poznawania świata;
- ▶ odróżnia stworzenie od zrobienia czegoś;
- ▶ potrafi wymienić rzeczy stworzone przez Pana Boga;
- ▶ jest wdzięczny Panu Bogu za otrzymany dar, szanuje przyrodę;
- ▶ formułuje proste modlitwy dziękczynne.

Postawy

Uczeń:

- ▶ interesuje się i cieszy odkrywaną rzeczywistością, stworzoną przez Pana Boga i daną człowiekowi;
- ▶ wyraża wdzięczność za Boże dary;
- ▶ ufa Panu Bogu, który jest dobrem i naśladuje Go w dobroci.

Korelacja z edukacją szkolną

- ▶ edukacja polonistyczna – wyrażanie wdzięczności Panu Bogu za stworzenie świata z wykorzystaniem odpowiedniego słownictwa;
- ▶ edukacja przyrodnicza – rozpoznawanie śladów Pana Boga w przyrodzie; obserwacja przyrody jesienią; nazywanie roślin i zwierząt;
- ▶ edukacja plastyczna – wrażliwość na piękno świata; omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia);
- ▶ edukacja muzyczna – wdzięczność Panu Bogu za słuch i muzykę; „słuchanie” ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia; śpiewanie wybranej piosenki o stworzeniu, np. „Kto stworzył”; zabawy ruchowe z wykorzystaniem muzyki;
- ▶ edukacja językowa – wzbogacenie słownictwa o pojęcia: „Pan Bóg”, „człowiek”, „stworzenie”; poznanie nazw ulubionych zwierząt.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte; podręcznik; zdjęcia przyrody i ulubionych zwierząt, zdjęcia z wakacji; świeca woskowa; fragment filmu przyrodniczego ukazującego piękno natury; globus; kolorowe czasopisma.

Metody dydaktyczne

Projekcja filmu; pokaz ilustracji i zdjęć; rozmowa kierowana; pogadanka; czytanie na głos; śpiew; lepienie z plasteliny; malowanie; kolorowanie; zabawa: formuła zdań niedokończonych; praca w grupach; wspólna modlitwa.

Propozycja realizacji

1. Prezentacja krótkiego fragmentu filmu przyrodniczego, obejrzenie ilustracji, zdjęć przyniesionych z wakacji, ulubionych zwierząt. Pokazanie na globusie kontynentów, oceanów, mórz, gór. W tej części katechezy należy podkreślić piękno świata. Zainicjowanie rozmowy z uczniami na temat piękna przyrody i sposobów poznawania świata. Opowiadanie przez uczniów o pięknych miejscach przyrody poznanych na spacerze, wyjeździe wakacyjnym, wycieczce lub obejrzanych na filmie. Podsumowanie, że piękne miejsca mówią nam dużo o Stwórcy. Omówienie ilustracji i tekstu z podręcznika.
2. Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego z opisem stworzenia świata, zawierającego słowa Pana Boga: „Niech się stanie” oraz podsumowanie: „I widział Bóg, że było dobre”. Doprowadzenie do prawdy, że Pan Bóg dał początek światu, stworzył go z niczego, słowami: „Niech się stanie”, że wszystko powstało z miłości Pana Boga oraz, że Pan Bóg stworzył również człowieka, by opiekował się światem. Szczegółne podkreślenie słów powtarzających się w opisie stworzenia świata: **„Rzekł Bóg: I stało się. I widział Bóg, że było dobre”**.
3. Dla utrwalenia poznanych treści lepienie z plasteliny lub rysowanie stworzeń powołanych do istnienia przez Pana Boga w poszczególne dni. Można uczniów podzielić na grupy, tak, aby ulepiłi lub narysowali jak najwięcej stworzeń. Zaprezentowanie prac dzieci i podkreślenie różnic między stwarzaniem przez Pana Boga, a tworzeniem, lepieniem, malowaniem przez człowieka. Zauważenie, że Pan Bóg stworzył świat

- z niczego, natomiast człowiek do wytwarzania potrzebuje konkretnych narzędzi i materiału.
4. Wykonanie zadania 1 i zadania 2 z podręcznika.
 5. Modlitwa dziękczynna za dar stworzenia świata. Każdy z uczniów może powiedzieć, za co chciałby podziękować Panu Bogu, np.: *Dziękuję Ci, Panie Boże, za jezioro, że mogę się w nim kąpać latem, że jest takie ładne... Dziękuję Ci, Panie Boże, za las, że mogę tam spacerować, zbierać grzyby...*
 6. Nawiązanie do początku lekcji, do rozmowy o pięknie świata. Zauważenie, że o piękny świat należy dbać. Rozmowa o tym, co należy robić, aby dbać o czystość, o porządek na świecie. Można przeprowadzić ćwiczenie z wykorzystaniem formuły zdań niedokończonych, zachęcając uczniów do podawania własnych propozycji odpowiedzi, np.:
Opiekowanie się światem polega na...
 - ▶ *podniesieniu śmieci*
 - ▶ *podlaniu kwiatków*
 - ▶ *karmieniu zwierząt zimą itd.*
 7. Śpiew piosenki „Kto stworzył”; nauka gestów do niej. Piosenkę można wykorzystać wcześniej w trakcie lekcji, jeśli zauważymy u dzieci problemy z uwagą, koncentracją, nadmierną ruchliwość.
 8. Powtórzenie i podsumowanie lekcji. Można w tym celu wykorzystać zadanie z *Kart pracy*.
 9. Praca domowa – dzieci wycinają z *Kart pracy* dolny pasek z poleceniami odsyłającymi do *Domownika* (mogą wkleić go do dzienniczka ucznia lub zeszytu służącego do komunikacji z rodzicami). Zachęcenie uczniów do wykonania zadania wraz z rodzicami.